

mšenské noviny

www.mseno.eu

Ročník XX
7/2014
Cena 10Kč

Mšenský okrašlovací spolek
připomněl 70. výročí úmrtí
Josefa Bedřicha Cinibulka

ČASEM ZPĚT O STO LET

Od smrti významné mšenské osobnosti, učitele Josefa Bedřicha Cinibulka (1876 – 1944), uplynulo 14. července „kulatých“ sedmdesát let. Nadšenci z Okrašlovacího spolku pro Mšeno a okolí připravili k uvedenému výročí pozoruhodnou akci.

V pozvánce na jejich webu zaznělo: „*Ctěné dámy a slovutní pánové, vraťte se s námi o sto let v čase. Projdeme se v dobovém oblečení okolím Mšena, kde nás doprovodí osobnosti*

z tehdejších časů. A možná přijde i sám Cinibulk... Podpořte naši iniciativu a přijďte v oblečení a doplňcích à la staré časy.“

V neděli 13. července otevřeli členové spol-

ku v obřadní síni mšenské radnice zajímavou výstavu, na níž shromáždili celou řadu exponátů z první poloviny 20. století. Na její vernisáži vedle posunu do doby první republiky zazněla i píseň „Mšeno“, kterou na nápěv písně „Kde domov můj“ přednesly členky pěveckého sboru Intermezzo.

Po krátkém zastavení u kašny na náměstí Míru se akteři vzpomínkové akce, oblečení do dobových kostýmů, vydali na „špacír“ ulicemi Mšena. Vtipný scénář zval zájemce na několik zastavení na různých místech našeho města i jeho okolí. Byla tak představena nejen „stará škola“, ale i místní koupaliště.

PŘÍPRAVA NOVÝCH POZEMKŮ

Přítomni: Ing. Martin Mach, Marie Štráchalová, Mgr. Marcela Prieložná, Alena Oupická, Svatopluk Houserek, Jiří Guttenberg, Ing. Jiří Fanta, Jan Zabilanský. **Omluveni:** Mgr. Hana Nečasová, Mgr. Jiřina Trunková, Jana Švecová, Milan Koloc. **Neomluveni:** Václav Kočí. **Dostaví se později:** Jan Rašovec, Ing. Jaromír Fligl. **Určení zapisovatelky:** Ivana Krupová. **Určení ověřovatelů zápisu:** Marcela Prieložná, Jiří Fanta. Navržený program byl schválen.

Pozemky

a) Opakovaný návrh na směnu pozemků ve Stránecké ulici. Podaná smlouva na Katastrální úřad byla vrácena – chybělo výtětí ze ZPF a dále je nutné schválit výmaz předkupního práva zřízeného na komunikaci. Pan starosta navrhuje revokovat usnesení, přijmout nové – opravené. Dostavil se J. Rašovec.

Usnesení č. 1: ZM revokuje usnesení č. 1 z veřejného zasedání ZM ze dne 18. 12. 2013 a schvaluje směnnou smlouvu mezi městem Mšenem a paní Pavlou Boháčovou na směnu části p. p. č. 812/33 označené v geometrickém plánu č. 800-760a/2013 ze dne 29. 10. 2013 písmenem „e“ o výměře 721 m² a části p. p. č. 1/1 označené ve stejném GP písm. „f“ o výměře 25 m², obě v k. ú. Mšeno, které jsou ve vlastnictví paní Pavly Boháčové za část p. p. č. 3621/1 označené v GP č. 800-760a/2013 ze dne 29. 10. 2013 písm. „b“ o výměře 34 m², písm. „c“ o výměře 13 m² a písm. „d“ o výměře 307 m² všechny v k. ú. Mšeno, které jsou ve vlastnictví města Mšena. ZM schvaluje výmaz vkladu předkupního práva k p. p. č. 812/33 v k. ú. Mšeno. Náklady spojené se směnou bude hradit město Mšeno. **Hlasování:** 9 pro, 0 proti, 0 se zdržel – jednomyslně schváleno.

b) Část pozemku města v Růžové ulici zasahuje do pozemku manželů Hogenauerových a naopak. Pan starosta navrhuje směnu pozemků.

Usnesení č. 2: ZM schvaluje směnnou smlouvu, která bude uzavřena mezi městem Mšenem a manželými Hogenauerovými na směnu části st. p. č. 315 označené v geometrickém plánu č. 807-125/2014 ze dne 25.3.2014 písmenem „b“ o výměře 1 m² v k. ú. Mšeno, která je ve vlastnictví manželů Hogenauerových, za část p. p. č. 3341/12, nově označenou jako p. p. č. 3341/40 o výměře 10 m² v k. ú. Mšeno ve stejném geometrickém plánu, která je ve vlastnictví města Mšena. ZM stanovuje cenu za 1 m² na 100 Kč. Náklady spojené se směnou hradí oba účastníci smlouvy napolovic. **Hlasování:** 9 – 0 – 0, schváleno jednomyslně.

c) Prodej pozemků naproti pekárně – bývalý školní pozemek. Jedná se o dvě parcely, které jsou podle ÚP zastavitelné. K pozemkům směrem k lokalitě Na Čihadle (ve vlastnictví fyzických osob) je nutné vybudovat přístupovou cestu, část budoucí cesty již město vlastní. Pozemky zde má i firma Modern Roofing Systems – dohoda s firmou, která v současné době nemá přístup ke svým pozemkům, prodávali by s námi, vznikla by tak jedna velká a jedna menší parcela, nyní se dokončuje jejich zasíťování. Pokud se zastupitelé rozhodnou pro prodej pozemků, musí zvážit, jakou formou prodej proběhne:

- elektronická aukce
- obálková metoda
- dražba (8 % je odměna z konečné ceny pro dražební kancelář).

FANTA – vzdává se diskuze a hlasování z důvodu střetu zájmů, protože o jeden z pozemků má zájem jeho syn s manželkou; STAROSTA – nejde o střet zájmů, zatím se nebude rozhodovat, komu by se pozemek prodal; GUTTENBERG – dotaz, zda je při elektronické aukci nějak ošetřeno, aby zájemce skutečně začal stavět a k dražbě – 8 % z vysoutěžené ceny není nízká částka, doporučuje prodej obálkovou metodou; RAŠOVEC – podle jeho názoru by se neměly pozemky prodávat, počkat, až budou i ostatní pozemky zasíťované a zpřístupněné; STAROSTA – pokud cestu vybudujeme, bylo by možné prodat cca 7 pozemků; GUTTENBERG – město by se mělo snažit nabídnout občanům pozemky teď, když mají zájem, uvažuje, zda by bylo možné elektronickou aukci zveřejnit pouze na našem místním serveru, což nelze, 8 % při dražbě je vysoká částka, navrhuje obálkovou metodu; PRIELOŽNÁ – přiklání se k obálkové metodě, ušetřených 8 % z ceny pozemku se dá využít jinde; STAROSTA – musí být určeno kolik kol by měla soutěž obálkovou metodou, nemáme ji projednanu s Modern Roofing Systems; GUTTENBERG – vždy je šance obálkovou metodu zrušit a přistoupit na jinou, nyní je pro tuto formu.

Již jen krátká diskuze o formě prodeje – dvoukolová obálková metoda s postupem maximálně tří nabídek s nejvyšší cenou. Třetí kolo pouze v případě rovnosti nejvyšší nabídky, kauze – 50 tis. Kč; TAJEMNICE – záměr prodeje je nutné vyvěsit na úřední desku.

Usnesení č. 3: ZM schvaluje záměr města prodat pozemky p. č. 440/1 o výměře 832 m², p. č. 440/6 o výměře 102 m² a p. č. 440/7 o výměře 750 m², všechny v k. ú. Mšeno. ZM schvaluje prodej nejvyšší podané nabídky formou dvoukolové obálkové metody s postupem tří zájemců s nejvyšší nabídkou do druhého kola a pověřuje radu města přípravou výběrového řízení. **Hlasování:** 9 – 0 – 0, schváleno jednomyslně.

Diskuze o ceně: GUTTENBERG – minimální cena 500 Kč/m² se mu zdá nízká. M. Prieložná – navrhuje 600 Kč/m².

Usnesení č. 4: ZM stanovuje minimální cenu pro podání nabídek na prodej pozemků uvedených v usnesení č. 3 u veřejného zasedání zastupitelstva města ze dne 23. 6. 2014 na 600 Kč/m². **Hlasování:** 8 – 0 – 0, schváleno jednomyslně.

STAROSTA – připravené výběrové řízení bude nejprve zasláno zastupitelům k připomínkovaní, pak teprve bude předloženo radě.

Rozpočtové úpravy

Usnesení č. 5: ZM schvaluje 5. rozpočtové opatření rozpočtu města Mšena na r. 2014. ZM zároveň bere na vědomí rozpočtové opatření č. 4 schválené radou města usnesením č. 6 ze schůze RM č. 86 ze dne 18. 6. 2014 na základě pověření zastupitelstva města z veřejného zasedání ze dne 18. 12. 2013, usnesení č. 4. Z několika žádostí o dotaci podaných

na Středočeský kraj jsme ve dvou případech byli úspěšní a je třeba schválit přijetí těchto dotací:

– 100 tis. Kč na cyklobusy Máchovým krajem, kde je spoluúčast města ve výši 10%.

– 200 tis. Kč na opravu hasičské Tatry, spoluúčast města činí 48 %. Je nutné vyměnit nádrž a mnoho věcí na podvozku.

Usnesení č. 6: ZM schvaluje přijetí dotací z rozpočtu Středočeského kraje a uzavření smluv o poskytnutí dotace na projekty „Cyklobusy Máchovým krajem“ (dotace 100 000 Kč a vlastní podíl města 10%) a „Oprava T-815-CAS-32“ (dotace ve výši 200 000 Kč a vlastní podíl města 48 %). **Hlasování:** 9 – 0 – 0, schváleno jednomyslně.

Rekonstrukce Boleslavské ulice

Změnu projektové dokumentace bude schvalovat rada kraje dodatkem ke smlouvě o dílo, což by se mělo dostat do programu rady kraje dne 30. 6. 2014. V případě, že dodatek schválen nebude, bude stavební dozor muset stavbu pozastavit. Mimo jiné menší změny je nutné provést výměnu podloží v celém úseku. GUTTENBERG – ptá se na možnost odvodnění u jeho domu v Boleslavské ul. (poslední dům směrem na Mladou Boleslav po levé straně ulice). Při větších deštích se na jeho a sousední pozemek valí všechna voda ze silnice, kromě záplavy čističek odpadních vod, zaplavuje i pozemky; STAROSTA – dešťová kanalizace končí mimo vozovku u bývalého školního pozemku a sem by se měla voda nasměrovat, což snad umožní vyřešit odvodnění v této části.

Pan Petr Živný předal zastupitelům stížnost na problémy, které mu vznikly při rekonstrukci Boleslavské ulice – chodník bude umístěn cca o 30 cm výše, než je stávající výše terénu. Debatovalo se o výškovém rozdílu mezi vozovkou a jeho stavbou. Pan starosta tuto stížnost označil jako nedůvodnou. Kromě toho se jedná o stavbu Středočeského kraje, nikoliv města. Ostatní zastupitelé se třeba přesvědčí přímo na místě a utvoří si jiný názor.

Kanalizace v Nádražní ulici

V nejbližší době proběhne testování čerpadel v přečerpávací stanici v Nádražní ul. V červenci bude požádáno o kolaudaci, proběhne zkušební provoz. Nejprve se napojí budova ZUŠ, poté uveřejníme, že je možnost připojení i pro ostatní objekty – vlastníky nemovitostí.

Kanalizace Sedlec

Projektant VKM bude přepracovávat projekt města z r. 2012. Je možné, že se celá akce zlevní, projektant projekt zaktualizuje a zefektivní.

Mělnická ulice

Probíhá oprava vodovodního řádu. V projektu nejsou naprojektovány přípojky, VKM se chystá rozeslat vlastníkům nemovitostí v této ulici dopis s tím, že si mají zaplatit rekonstrukce svých přípojek. Ještě před rozesláním dopisu obdrží p. starosta dopis k odsouhlasení.

Rekonstrukce místních komunikací

Stavba je předána, byla vypracována závěreč-

ná zpráva a žádost o platbu, 1. 7. 2014 proběhne kolaudace. ROP schválil finanční převody (cca 800 tis. Kč) mezi ulicemi Hloveckou a Zahradní.

Na Skaličkách

Probíhá II. etapa, stavba opěrné a dělicí zdi.

ČEZ

Obnova projektů rekonstrukce kabelového vedení NN v Zahradní, Masarykově a Mělnické ulici, v Žižkově, v Tyršově a Cinibulkově ul., stavba trafostanice ve dvoře čp. 299 (stará škola) – výhled stavby v příštím roce. Probíhá stavba ve Vojtěchově, připojíme se s veřejným osvětlením, lampy budou stejného typu jako v Ráji.

Osvětlení v ZŠ

Nabídka na zkušební provoz osvětlení LED v suterénu, o prázdninách by proběhla rekonstrukce rozvaděčů a nového osvětlení.

Další informace

– o osázení aleje do Kačiny.

Opakovaně podána žádost o projekt:

– obnovy aleje Šibenec – Velký Újezd.

Dále nově žádosti o dotace na OPŽP:

– víceúčelový nakladač na nakládku biodpadu

– čistící vůz, snížení prašnosti

– pořízení dodávky s klecovou nástavbou – na svoz pytlů s tříděným odpadem (papír, plast).

Přijetí nového pracovníka

– mistra, který řídí pracovníky TS, VPP a má na starost vozový park města.

Mělnická zdravotní a. s. – v průběhu léta by mohla být zahájena stavba rekonstrukce objektu čp. 31 včetně snížení energetické náročnosti.

Domov seniorů Mšeno – probíhá příprava projektové dokumentace na snížení energetické náročnosti, diskutuje se i o změně barevnosti budovy.

Přesun dětského hřiště v Debři – pravděpodobně bude přemístěno nalevo při vstupu do lesoparku.

Na současném místě – odstavná parkovací plocha s označením schématu pro parkování – totéž i v lomu (formou svislých značek).

Probíhá oprava nádražní budovy u vlakového nádraží (výměna oken, fasáda, střecha).

OUPICKÁ – dotaz, kdo pročistí cestu do Kačiny na slavnostní otevření tak, aby ústila do lesa (vchod do lesa je zarostlý křovím); STAROSTA – zaměstnanci městských lesů; OUPICKÁ – tunel ve Skramouši je též potřeba vyčistit; STAROSTA – paní tajemnice požádá pana Vika, aby se tam zajel podívat a začal stav řešit; ŠTRÁCHALOVÁ – vrací se k přípojkám v Mělnické ulici, k jejich financování a chválí firmu, která nyní v Mělnické ulici pracuje; STAROSTA – pokud přípojky VKM nezhotoví na své náklady, lze uvažovat o možnosti bezúročné půjčky; PRIELOŽNÁ – zda je možné pomoci občanům z Fondu regenerace; STAROSTA – budeme uvažovat o doplnění dokumentu.

Kokořínský SOK s. r. o.

Pan starosta podal zprávu o činnosti, z níž vyplynul i nevyhovující stav vozového parku. Navrhl společnosti pořídit jeden další malý autobus za zhruba 1,5 mil. Kč, na jehož nákup by se použily peníze jednak z vlastních zdrojů, jednak půjčkou od obcí. Návrh prošel hlasováním na valné hromadě, přes léto by se zastupitelstva obcí měla dohodnout na sumě, kterou by obce mohly půjčit. ŠTRÁCHALOVÁ – chválí město za zajištění kompostérů a možnost jejich využití i pro chatáře.

Informace a různé

Vloni při povodni na Mělnicku byla postižena i obec Kly. Z kelského úřadu byl zaslán městu děkovník diplom za pomoc a osobní poděkování pro paní Alenu Oupickou, která bezplatně

vařila v jídelně pro postižené povodní a pomocníky při likvidaci škod. Pan starosta paní Oupické diplom předal.

Přivalové deště – informace o vývoji náprav škod po přivalových deštích, které se udály koncem května. Největší škody byly na koupališti – na oplocení i na budově, voda z polí natekla také do bazénu. Koupaliště je zprovozněno, poděkování patří našim hasičům, dále jednotkám ze Řepína a Mělnického Vtelna, pomohla též firma pana Mikeše a ZS Stránka.

Husova ulice – propad části vozovky. Olešno – v jeho katastru 4 sesuvy půdy, zavaleny 2 cesty, na opravách se pracuje.

V rozpočtu města je nově povinná rezerva na krizové situace (zatím 50 tis. Kč).

Poslední zasedání současného zastupitelstva proběhne v září.

PRIELOŽNÁ – připomínka k dotazu J. Flíglu z minulého zasedání na nekvalitní práci ateliéru J. Trevisana, zda byl zpracován nějaký pokyn, předpis, jak se bude při podobných projektech postupovat? STAROSTA – pokyn vydán nebyl, chyby se staly z důvodu časové tísně, u některých projektů máme ve smlouvě ustanovení, že část odměny se vyplácí až po akceptování dotační žádosti.

ŘÁDKOVÁ INZERCE

Koupím zahradu, louku nebo sad ve Mšeně nebo blízkém okolí. Tel. 737 045 114.

Prodám zahradu ve Mšeně o velikosti 1200 m². Připraveno k výstavbě chaty a další... Cena dohodou. Tel. 776 102 810.

Pronajmu ve Mšeně pěkný byt 3+1 pouze za poplatky, nejlépe dlouhodobě. Dohoda je možná – volně od 1. 10. či po dohodě i jinak. K užívání je v nabídce i zahrada k rekreaci. Tel. 776 102 810.

Okrašlovací spolek pro Mšeno a okolí

shání k zapůjčení jakékoli dokumenty, které mapují historii Mšena a Kokořínska celkově. Může jít například o dobové fotografie, brožury a jiné publikace, různé zápisky apod. Spolek by velmi uvítal k zapůjčení měsíčník Místní noviny Podbezděží, který na Mšensku vycházel v letech 1991 až 1999.

Prosíme, kontaktujte předsedu spolku Jiřího Říhu na telefonu 737 671 196 nebo elektronicky na osmseno@email.cz. Děkuje se.

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb oznamuje svým zákazníkům, že opět prodává slepičky snáškových plemen

Lohmann hnědý, Tetra hnědá a Dominant – černý, modrý, žlutý, kropenatý a bílý. Stáří: 15-20 týdnů.

Cena: 149 – 180 Kč/ks podle stáří.

Neprodáváme malé kuřice, ale téměř dospělé slepičky pouze z našeho chovu!

Prodej se uskuteční:

v sobotu 16. srpna a 13. září 2014

Mšeno u kostela ve 13.45 h

Při prodeji slepiček – výkup králíčích kožek – cena dle poptávky

Blíže informace: po-pá 9–16 h, tel. 601 576 270, 606 550 204, 728 605 840

Moskva musí počkat. Výstavu Pocta lidickým dětem nabízí sál radnice

MŠENO DOSTALO PŘEDNOST

Na radnici ve Mšeně je k vidění jedinečná putovní výstava, která představuje obrázky z celého světa, věnované památce zavražděných lidických dětí. Oslo, Brusel, Kábul, Ljubljana, Mexico City nebo Buenos Aires. To je jen několik z mnoha velkoměst, kam se během let dostala putovní výstava věnovaná památce obětí lidické tragédie, především pak dětí. A ke světovým metropolím se nyní připojilo i malé město na Mělnicku – Mšeno. Právě v sále tamní radnice jsou nyní k vidění díla mladých umělců z celého světa. Podle kurátorky Mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice Ivony Kasalické mají obyvatelé Mšena a ostatní návštěvníci výstavy šanci spatřit nejzajímavější obrázky, které získaly ocenění v letech 1999 až

2009. „Jde vlastně o tři výstavy. Na stěnách okolo schodiště na radnici je výstava o historii a současnosti Lidic, hlavní výstava na panelech je pak průřezem z deseti výstav a třetí část představuje díla z roku 2010, která byla zaměřena na biodiverzitu,“ přiblížila kurátorka výstavy z Památníku Lidice, který světově uznávané výstavy dětských prací pořádá už od roku 1973. Expozice putovala do Mšena z Amerického institutu v Praze a po ukončení výstavy v sále mšenské radnice si budou obrázky prohlížet lidé v hlavním městě Ruska. „V Moskvě výstavu otevřeme 9. září. Chtěli ji tam mít už dřív, ale řekla jsem jim, že nejdříve musí jít do Mšena,“ poznamenala Ivona Kasalická. Výstava, která má za sebou dlouhou cestu,

se do Mšena dostala díky Základní umělecké škole Mšeno, jejíž žáci se mezinárodní výstavě v Lidicích tradičně zúčastňují. Na letošním, dvaadvacátém ročníku se podle Ivony Kasalické předvedli v tom nejlepším světle. „Mšeno mělo jeden z největších úspěchů v soutěži. Škola získala dvě medaile za kolekci skla a grafik,“ poznamenala a dodala, že mšenské děti od mezinárodní poroty získaly celkem třicet ocenění.

Výstava je v zasedacím sále mšenské radnice k vidění každý den až do konce července. Potom díla čeká cesta na východ. Slavnostního zahájení výstavy ve Mšeně se zúčastnily i dvě lidické děti, které vyhlazení vesnice přežily – Marie Šupíková a Pavel Horešovský.

Jiří Říha

Marie Šupíková z Lidic vzpomínala na besedě ve Mšeně na krutý osud lidických dětí

MAMINKA VĚŘILA, ŽE SE JÍ VRÁTÍM

„Jsme lidické děti a zůstaneme jimi až do konce života,“ říká Marie Šupíková, která jako jedna z mála dětí přežila vypálení středočeských Lidic nacisty. S dalším lidickým dítětem, dvaasedmdesátiletým Pavlem Horešovským, se ve Mšeně zúčastnila slavnostního zahájení výstavy Pocta lidickým dětem, která už patnáct let putuje po celém světě. Oba pamětníci své smutné příběhy vyprávěli při besedě mšenským školákům i seniorům. Hovořili o tom, jak se jim ze dne na den život převrátil naruby.

„V Lidicích jsem s rodiči, bratrem a babičkou prožívala krásné dětství, a to všechno najednou během jediné noci skončilo. Měli jsme první dům, když se šlo z Buštěhradu do Lidic, takže si ho nacisti vyhlídli jako své velitelství,“ vzpomíná na děsivou noc jednaosmdesátiletá Marie Šupíková, narozená jako Doležalová, již by vitalitu mohl leckdo závidět. Právě Doležalovi byli prvními obyvateli Lidic, kteří museli 9. června 1942 hodinu před půlnocí opustit svůj dům, odkud je ozbrojení vojáci odvedli k Horákovu statku. „Byli jsme tam celou noc, zatímco přicházeli další lidé, ovšem jen muži. Když se rozednívalo, vojáci od nás odvedli tatínka. Nemohli jsme se s ním ani rozloučit, nevěděli jsme, že už ho nikdy neuvidíme,“ vypráví svůj příběh pamětnice, které tehdy bylo necelých deset let. O pár hodin později už Maruška se svou maminkou seděla v nákladním automobilu, který je společně s ostatními ženami a dětmi vezl do kladenského reálného gymnázia. Na slámě v tamní tělocvičně pak strávili dlouhé tři dny plné naříkání a smutku. „Nevěděli jsme, že už nemáme tatínky. Poté, co nás odvezli do Kladna, u Horákova statku popravili 173 lidických mužů, mezi nimi byl i tatínek,“ pokračuje ve vyprávění paní Marie a dodává, že v tělocvičně gymnázia přišla nejstrašnější chvíle v životě mámy a dítěte. Esesmani všem tvrdili, že ženy pojedou později do pracovního tábora a děti pošlou napřed autokarem. „Všichni se bránili. Gestapák pro výstrahu vystřelil do stropu a děti maminkám násilím vzali.“ Do autobusu podle Marie Šupíkové nenastoupily jen dvě malé děti, které měly blondatě vlasy a modré oči, což byly pro Němce znaky čisté rasy, a sedm dětí ve věku pěti měsíců. Ty vojáci nechali převést do nemocnice v Praze. „Nejel s námi ani bratr a jeho kamarád, protože Němci zjistili, že hranici patnácti let překročili o dva měsíce. Společně s dalšími několika muži je popravili v Kobylisích. V tom se projevila ta jejich důslednost,“ líčí tichým hlasem paní Marie. Z autobusu přestoupilo devětaosmdesát dětí na vlak, který je odvezl do sběrného tábora v polské Lodži. „Vzpomínali jsme na domov, nemohli jsme se pořádně umýt, chytily jsme vši a oblečení se nám pomalu začalo rozpadat.“ Po nějaké době se ve dveřích objevil vysoký esesman ve vysokých kožených botách a v ruce držel dřevěné ukazovátko. Komu s ním poklepal na rameno, musel vystoupit z řady. Vybral šest děvčat a jednoho osmiletého chlapce, za něhož se přimluvil jeho sestřičky. V tu dobu ještě sedm dětí, mezi nimiž byla i Maruška Doležalová, netušilo, že jim poklepání dřevěnou hůlkou vlastně zachránilo život. „Okamžitě nás odvezli do jiného tábora v Lodži, kde už byly i patrové postele i sprchy a dostali jsme náhradní oblečení. Ani ale nevím, jak dlouho jsme tam byli, člověk tam úplně ztratil pojem o čase. Až po válce jsme zjistili, že těch dvaosmdesát dětí, co v prvním táboře zůstalo, o své mladé životy přišlo v takzvaných pojízdných plynových komorách, nákladních autech, do jejichž nákladového prostoru byl přiveden výfuk. Tu strašnou pravdu neznaly ani lidické ženy, které v koncentračním táboře v Ravensbrücku

ku čekaly tři roky na návrat domů, na své rodiny,“ vypráví paní Marie. Jednoho dne si sedm lidických dětí zavolal velitel ložského tábora a za doprovodu německé ošetrovatelky je převezli do dětského domova u Poznane. „Tam jsme poprvé zjistili, proč nás vybrali. Usoudili, že jsme schopny převýchovy na německé děti a rázně nám zakázali mluvit česky. Za to, že jsme občas špitali česky, jsme dostali pěkných pár facek, takže jsme si už dávali pozor. Jak čas plynul, mateřština se začala vytrácet.“ Marušku si v dětském domově po čase vyhlédli starší manželé Schilemrovi z Poznane, říšský Němec z Berlína a Polka. Lidické děvče se do smíšené zámožné rodiny dostalo přesně rok po lidické tragédii, psal se 10. červen 1943. „V Poznani jsme žili až do ledna 1945, kdy německé rodiny prchaly před frontou. Dostali jsme se do malého přístavišního města v meklenburské oblasti, kde nás zastihl konec války. Po kapitulaci Německa se do Československa začaly vracet lidické ženy, které útrapy v koncentračním táboře nezahubily. Už na hranicích se dozvěděly tu hroznou zprávu, že se vrátily jako vdovy, o dětech ale nikdo nevěděl. Až později zjistily, že jich ze 105 přežilo jen 17. Devět dětí bylo adoptovaných v Německu a osm nejmenších čekalo v kojeneckém ústavu. „V Německu všemi možnými způsoby vyzývali rodiny, které adoptovaly česká děti, aby je ve vlastním zájmu nahlásily v Berlíně. Teprve tam jsem se dozvěděla, že Lidice neexistují, že tatínka popravili a babička zemřela v plynové komoře. A maminka ležela s těžkou tuberkulózou v Krči. O osudu bratra se tenkrát ještě nevědělo,“ říká Marie Šupíková, která z celé rodiny nakonec zůstala úplně sama. S maminkou se ale ještě před její smrtí shledala. „Za maminkou do nemocnice vedla moje první cesta. Převýchova se Němcům opravdu dařila, protože jsem ze sebe nevypravila ani slovo česky. Musela přijít jedna z lidických žen, která překládala, abych se domluvila s vlastní maminkou. Čtyři měsíce nato maminka zemřela.“ Marušku vychovávala její teta, které se nevrátilo ani jedno z jejích tří dětí. „Mohla mě milovat, ale nebyla to máma, protože máma je jenom jedna a tu nikdo nikdy nenahradí. Musela jsem se s tím smířit. Teta mě ale vychovála a jsem jí za to vděčná,“ připomíná se slzami v očích pamětnice, která se do Lidic v padesátých letech minulého století vrátila. V nové vesnici, která leží nedaleko místa, kde stávaly původní Lidice, žije s celou rodinou. „Když chodím na pietní území, kde stály naše staré Lidice, vybaví se mi ty tváře, domy, místa, kde jsem si jako malé dítě hrála, vzpomínám na spolužáky a kamarády. A snažím se vážit si života, jsem ráda, když se ráno probudím a nic mě nebolí,“ uzavírá svůj smutný příběh Marie Šupíková, jejíž vyprávění slyšely už tisíce lidí. A další tisíce je jistě ještě uslyší. „Pavel Horešovský, další z přeživších lidických dětí, zná vzpomínky na Lidice a svou rodinu jen z vyprávění. Není ani divu, v době tragického konce jeho rodné vesnice mu bylo teprve šestnáct dní. Až do konce druhé světové války byl jako nejmladší ze sedmi dětí v kojeneckém ústavu v Praze, kam za ním potají ještě za války jezdila jeho babička. „Přes nějakou paní se dozvěděla, že v Praze mají být děti z Lidic a našla mě tam. A hned po skončení války si pro mě přijeli děda se strejdou a odvezli mě do Makotřas, odkud pocházela moje rodina,“ vypráví a dodává, že se po měsíci setkal se svojí maminkou. „Paradoxně jsem se jí bála, protože jsem celé tři roky viděl jen bílé pláště,“ přiznává Pavel Horešovský, jehož život je s Lidicemi stále spjat. I on od začátku padesátých let minulého století žije v nové vesnici stejného jména. **Výstava Pocta lidickým dětem, kterou oba pamětníci v zasedací síle mšenské radnice otevřeli, je k vidění do konce července.**

Jiří Říha

S kapelníkem Vítem Fialou

Eva Bojanovská – maturitní foto

Zpěvačka Eva Pilarová představí v mšenské obřadní síni výstavu svých fotografií **FOTÍM JEN TO, CO MI NEUTEČE**

Dlouhou řádku let neodmyslitelně patří k největším hvězdám české hudební scény. K jejím fanouškům patří posluchači několika generací. Kromě zpívání se v poslední době věnuje zajímavému koníčku – fotografování. Výstava, kterou paní Eva Pilarová zahájí při vernisáži několika svými písněmi, dá návštěvníkům výstavy možnost seznámit se nejen s jejími pracemi, ale také fotografiemi své sestřenice Heleny Štefanové. Ochotně vyhověla žádosti Mšenských novin o původní rozhovor.

Zpívala jste už odmala?

První zvuk, který novorozeně vydá, je jednočárkované „a“. To moje „a“ prý bylo tak hlasité, že porodní bába prohlásila: To je silný hlas! To bude zpěvačka! Z čehož usuzuji, že jsem začala zpívat již ve věku kojeneckém.

Měli na Vašich hudebních začátcích svůj podíl i rodiče?

S rodiči jsem chodila na opery i na koncerty vážné hudby. Jednoho dne mě vzali do kina na americký film Zasněžená romance. Všechny diváky uchvátila představitelka hlavní role

krasobruslařka Sonja Henie, mě uchvátily swingové melodie orchestru Glenna Millera a tam se zřejmě zatnul ten pomyslný drápek, který mě už nepustil.

Podporovali Vás ve Vaší touze stát se zpěvačkou?

Pokud jsem zpívala v brněnském dětském rozhlasovém sboru Dr. Františka Lýska, nic proti tomu neměli. Ale když jsem přišla s tím, že se chci stát zpěvačkou, zazněla památná věta mé maminky: Jediná dcera, a ona chce být komediant! No, byl to velký boj, ale jsem narozena ve znamení Lva, nemohla jsem ne-

vyhrát. Zvláště, když stál při mně tatínek.

Dovedla byste si představit sebe – kdyby nebylo křivožovatky s populární hudbou – jako operní divu?

Ne, nedovedla, nebavilo by mě to.

Co rozhodlo o Vašem odchodu z JAMU?

Možná paradoxně můj velký hlasový rozsah. Měla jsem ráda altovou polohu, ale byla jsem jaksi tlačena do polohy sopránové a já se rozhodla, že „kvičet“ v žádném případě nebudu. Tím se nechci dotknout sopranistek, velmi si operních zpěvaček vážím, ale já cítila, že pro mě to není. A svého rozhodnutí jsem nikdy ani na vteřinu nezalitovala.

Co pro Vás znamenala umělecká práce v Semaforu?

Semafor byl pro mě základním kamenem, na kterém se dobře staví. Považuji za své životní štěstí, že jsem měla možnost zpívat písně Ji-

S manželem Janem Kolomazníkem

Náš venkov

Zlatá slavnice 1967

Zločin v šantánu 1969

Léta sedmdesátá

řího Suchého a Jiřího Šlitra a že tito velicí psali písničky právě pro mě. A nejen písničky, dokonce roli Vanilky v buffopere Dobře placená procházka mě napsali tak zvaně na tělo. Neméně důležitá byla moje spolupráce nejprve s Waldemarem Matušskou, později s Karlem Gottem. Semaforové písničky byly natolik nadčasové, že je zpívám dodnes a nevycházím z údivu, když vidím, že mladé publikum zná texty a zpívá „Semafor“ spolu se mnou. Nad starými duety „nezívají“ ani mladí interpreti. Lásku nebeskou a Rákosí si se mnou „stříhnu“ Matěj Ruppert, Dotýkat se hvězd Vojta Dyk a Olivera Twista skupina Wohnout.

Která oblast populární hudby Vám je nejbližší? Jazz, swing, pop?

Nejbližší je mě swing, hudba, kterou mám moc ráda. A taky ráda poslouchám rock.

Jaký je Váš vztah k festivalu, který pořádá dr. Fiala v nedamovském letním kině?

Ten festival jsme s mým kapelníkem JUDr. Ví-

tem Fialou zakládali společně – tedy, abych to upřesnila, nápad to byl Vítkův a on mě nastříhl coby známý obličej pro vyjednávání na Městském úřadě v Dubé. A řekla bych, že to byl dobrý nápad, letos máme jubilejní 20. ročník! A určitě to byl právě tento festival, který Vítkovi i mně vynesl Čestné občanství Města Dubá, na které jsme oba patřičně hrdí.

Kdy jste pro sebe „objevila“ fotografování?

Už jako dítko školou povinné jsem si půjčovala tatínkův fotoaparát a dělala fotky do rodinného alba. Ta první se zrovna moc nevyvedla, na fotografii byly jen tatínkovy nohy. Ale časem jsem se zlepšila a na fotkách se objevovalo to, co jsem měla v úmyslu nafotit. V roce 1985 jsem koupila manželovi k vánocům fotoaparát a nabídla jsem se, že ho vyfotím u stromečku a – zapomněla mu ho vrátit... Fotila jsem vše možné, jednu dobu i pro sedm různých novin a časopisů i svoje kolegy. V roce 2004 jsem si koupila digitální fotoaparát a fotografie jsem začala upravovat na počítači a tak vznikly moje „fotoobrázky“.

Slunce

A v zápětí i první výstava v hudební kavárně Astra na Václavském náměstí v Praze.

Kolik výstav jste od té doby měla?

Výstava ve Mšeně bude moje v pořadí 53., z toho 6 společných s fotografkou Helenou Štefanovou, jejíž obrázky budou i ve Mšeně a která je mimochodem moje sestřenice. Zkrátka je to v rodině. Zatímco já jsem amatér, ona je profesionál. Kromě Česka jsem měla jednu výstavu ve Vídni, tři výstavy v Moskvě, jednu v Doněcku a jeden můj fotoobrázek visel tři měsíce v galerii Chicagu.

Co Vás při této činnosti nejvíc baví?

Protože fotím jen to, co neuteče, baví mě klid a pohoda.

Počítáte někoho ze známých osobností mezi své fotografické přátele? Scházíte se s nimi na „umělecké konzultace“?

Na umělecké konzultace se s fotografy nescházím, ale občas někomu z nich zazpívám na vernisáži, někdo z nich se stane patronem mé výstavy, jako například Josef Louda, který mně v mých začátcích radil. A pan Jan Saudek mě „dílo“ dokonce pochválil! Ale on je gentleman, k ženám se chová s noblesou, zajímalo by mě, jak by vyběhl s chlapem, který by mu ukázal takovýto fotoobrázek. A spolupracovala jsem s Pepíčkem Fouskem, který je nejen básník, textař, zpěvák, ale i vynikající fotograf. Vyšla nám společná knížka POHLAZENÍ, ke každému mému fotoobrázku napsal Pepíček báseň.

S jakými pocity chystáte výstavu ve Mšeně?

Těšíme se obě a zároveň máme trochu trému, jak nás návštěvníci výstavy přijmou. Vernisáž výstavy fotografií Evy Pilarové a Heleny Štefanové se uskuteční **v sobotu 2. srpna 2014 od 17 hodin** v budově Městského úřadu ve Mšeně.

Karel Horňák
Dokončení na straně 8

Dokončení ze strany 7

Současnost

Praha

Eva Pilarová

– trojnásobná vítězka čtenářské ankety Zlatý slavík. Zpěvačka obdařená velmi krásným, silným a barevně zajímavým, naprosto nezaměnitelným hlasem – sopránem o rozsahu tří oktáv, oplývající navíc vynikající pěveckou technikou. S přibývajícím věkem se stále více orientuje především na žánrovou oblast jazzu a swingu. I když je stále vynikající zpěvačkou, přece vrchol její kariéry spadá do 60. a 70. let; dnes patří právem k pěveckým legendám s neoddiskutovatelně jedním z nejlepších hlasů – ne-li nejlepším vůbec – jaký česká pop music kdy měla. Dne 28. října 2009 byla Evě Pilarové udělena medaile Za zásluhy.

(Zdroj: Wikipedie)

Kdyby 1000 klarinetů 1964

Město Mšeno, nám. Míru 1, 277 35 Mšeno,
telefon: 315 693 121, 123, fax: 315 693 006,
e-mail: mu@mestomseno.cz, ww.mestomseno.cz

Komise pro Místní agendu 21 a NSZM si Vás dovoluje pozvat na veřejné setkání na téma

KANALIZACE V SEDLCI A BOLESLAVSKÉ ULICI VE MŠENĚ

Místo konání: zasedací sál na MěÚ Mšeno
Doba konání: 21. července 2014 od 17 hodin

Program:

- **Výstavba kanalizace v Sedlci**
(změny v řešení odkanalizování, napojení domácností, předpokládaný termín zahájení realizace, ...)
- **Rekonstrukce kanalizace v Boleslavské ulici ve Mšeně,**
napojení domácností, předpokládaný termín zahájení realizace ...)
- **Historický vývoj a koncepce další výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury ve Mšeně**

Těšíme se na setkání s Vámi!

Komise MA 21 a NSZM

Setkání je realizováno v rámci projektu Místní agenda 21 pro udržitelný rozvoj města Mšena.

Tip na knihu

Frederick Forsyth: Seznam smrti

Frederick Forsyth je autorem mnoha vynikajících, převážně špionážních, románů. Jeho díla jsou plná napětí a dobrodružství stejně jako Forsythův život.

Frederick Forsyth se narodil 23. srpna 1938 v Ashfordu v Anglii, kde strávil dětství. V šestnácti letech odešel do Španělska, aby pracoval jako toreador. O tři roky později se však vrátil do rodné Anglie, aby zde vstoupil do armády. Ve svých devatenácti letech se Frederick Forsyth stal nejmladším pilotem britské Royal Air Force (královské letectvo). Ve svých dvaceti letech armádu opustil a stal se novinářem. Pracoval pro BBC a agenturu Reuters, kde sbíral zkušenosti, které později využil ve své spisovatelské dráze.

Napsal mnoho špionážních románů, které se brzy staly bestsellery a byly pře-

loženy do mnoha světových jazyků. Některé z nich byly zfilmovány a objevily se i na české televizní obrazovce (*Sakal*). Ve svém díle čerpal jak ze své novinářské činnosti, tak ze své kariéry v letectvu (*Pastyř*). Zabýval se politickými problémy současné společnosti (*Boží pěst, Mstitel*).

Forsythovo dílo se vyznačuje především autenticitou, podrobným zkoumáním problémů a jejich nápaditým řešením. V jeho románech není nouze o napětí a dobrodružství, které čtenáře nese vpřed. Často se o něm hovoří jako o panu vypravěči. Je pověstný svou pečlivostí s jakou sbírá informace pro své romány, které často vycházejí ze skutečných událostí. Detailně popisuje jednání svých hrdinů, ale i historických postav, jakož i četné skutečnosti politického pozadí událostí. Stejnou pozornost věnuje technickým parametřům zbraní, letadel či tanků. Bravurně propojuje realitu s fikcí.

Autorovi je přičítána metoda žurnalistického psaní zpravodajství použitého na

beletrii. Tématem jeho knih je často svět tajných služeb, především těch z Velké Británie. Mezní situace vytrhávají bezpečnost z jeho klišé osobní bezpečnosti. Konflikt není daleko, jeho potenci si každý nese v sobě, včetně morálních otázek s tím spojených. V Knižním klubu letos vyšla jeho kniha *Seznam smrti*, kterou najdete ve fondu Městské knihovny. *Anotace:* Ve Virginii sídlí agentura TOSA, jejímž úkolem je hledat a zabíjet ty, kteří jsou pro Spojené státy natolik nebezpeční, že se ocitli na takzvaném Seznamu smrti. Právě na něm přibýlo nové jméno: terorista přezdívaný Kazatel, který radikalizuje mladé muslimy a nabádá je k vraždám. Bohužel pro něj zabijí i vysloužilého generála námořní pěchoty, jehož syn patří k nejlepším lovcům lidí ve službách TOSA. Ten se své práci věnuje už šest let. Nezná jméno, podobu ani místo pobytu nového cíle. Kazatel z toho však udělal osobní záležitost. Hon začíná...

Zdroj životopisu: <http://svet-literatury.wz.cz/autori/forsyth.htm>

Kalendář výročí

Fischer Julius (* 2. 8. 1869 Jeneč † 28. 12. 1936), malíř. Je autorem sgrafit a fresek na četných domech v Praze a na venkově. Pro pražský kostel sv. Petra navrhl malovaná okna. Provedl vnitřní výzdobu hradu Kokořín, sám byl autorem několika historických obrazů, sgrafit a fresek z husitských dějin a bojů se Švédy.

Tyrš Miroslav PhDr. (* 17. 9. 1832 † 8. 8. 1884), estetik, tělovýchovný pracovník, politik, zakladatel *Sokola*. Trávil své dětství v Kropáčově Vrutici a první čtyři roky chodil do obecné školy v Mělnickém Vtelně. Byl profesorem dějin umění na Univerzitě Karlově a Českém vysokém učení technickém v Praze. V roce 1862 spolu s Jindřichem Fügnerem (1822 – 1865) založil pražský Sokol, stal se

jeho náčelníkem, organizoval a řídil I. sokolský slet. Vytvořil sokolskou tělocvičnou soustavu a tělovýchovné názvosloví, propagoval tělesnou výchovu mužů i žen. Tragicky zahynul v Alpách. Od roku 1931 připomíná školní léta Miroslava Tyrše v Mělnickém Vtelně pamětní deska.

Šimonek Jaroslav (* 1. 3. 1905 Stránka † 13. 8. 1979 Sao Paulo, Brazílie), podnikatel. V letech 1938 – 45 byl ředitelem prodejního oddělení ČKD Praha, v letech 1945 – 1948 generálním zástupcem švédské firmy ASEA v ČSR. Po převratu v únoru 1948 emigroval do Brazílie, kde vybudoval vlastní prosperující strojírenský podnik *Máquinas Simone (USA)*.

Frýdlová Anna, podle Ludvíka Böhma **Frýdlová** (* 22. 2. 1851 Mšeno † 15. 8. 1879 Basilej), operní pěvkyně. Získala základní hudební a pěvecké vzdělání ve Mšeně, v Praze byla žačkou Bedřicha Smetany a Josefa Maýra. Zpí-

vala v Prozatímním divadle v Praze vždy s velkým úspěchem, ale nakonec odešla do Německa, kde působila v opeře ve Štrasburgu a jako host úspěšně vystupovala v mnoha německých i švýcarských městech a také v dalších evropských zemích. V Basileji se seznámila s ředitelem divadla, za kterého se provdala. O prázdninách se vracela do Mšena a zpívala zde na koncertech, byla čestnou členkou mšenského pěveckého spolku *Výšehrad*.

Pecháček Vladimír (* 3. 4. 1909 Přeštice † 24. 8. 1969 Praha), malíř, grafik a pedagog. Absolvent Akademie výtvarných umění, zpočátku se věnoval sakrální malbě „křížových cest“. Působil v Přerově nad Labem a na Mělnicku. Zamíloval si také Kralupy. Ateliér měl v Kokořinském údolí, vedle známého hostince U Grobiána. Tragicky zahynul, jeho malířskou pozůstatost předali příbuzní Městskému muzeu v Kralupech nad Vltavou.

Výlet proti proudu času

V sobotu 7. června vyrazil plně obsazený autobus od klánovické školy a zamířil na sever do 60 km vzdáleného městečka Mšeno. Cílem půldenního výletu byl zdejší lázeňský areál, který vznikl na začátku třicátých let jako replika lázní v Klánovicích. Byli jsme velmi mile přijati zástupci Okrašlovacího spolku pro Mšeno a okolí, jehož předsedou panem Jiřím Řihou, klánovickým rodákem Radkem Sobotkou, jeho ženou Danou i panem starostou Ing. Martinem Machem.

Naši průvodci pro nás připravili procházku městem, výstup na vyhlídku ve věži místní školy i malé občerstvení. V budově lázní jsme společně slavnostně zahájili vernisáž starých fotografií „Zašlá sláva klánovických lázní“, která s námi připutovala po ukončení výstavy na našem nádraží a bude na mšenském koupališti k vidění celé léto.

Nejvíce nás zaujalo vyprávění o složité rekonstrukci dřevěné lázeňské budovy, která byla provedena tak citlivě a s respektem vůči původnímu originálu, že jsme se zde cítili jako

v Klánovicích v době jejich největší slávy. Čas byl i na kávu a díky slunnému počasí i na koupání. Domů jsme dorazili až večer, plni dojmů. Lázeňské koupaliště ve Mšeně rozhodně doporučujeme jako tip na nádherný výlet, a to nejen po stopách klánovické historie.

Alena Nejedlá, Klánovice spolu o. p. s.

Nové knihy v městské knihovně

Ch. Potok: Jmenuji se Ašer Lev; **V. Čilek:** Dýchat s ptáky; **H. Epsteinová:** Nalezená minulost; **A. Richmanová:** Ztracená manželka; **G. Flynnová:** Zmizelá; **J. Adler-Olsen:** Washingtonský dekret; **J. Jonasson:** Analfabetka, která uměla počítat; **P. Laser:** Tanec s nepřitelem – Válečné tajemství méj rodiny; **V. Vondruška:** Smrt ve Vratislavi; **D. Steelová:** Do skonání času; **G. Samelová:** Sedm Tibetů; **K. Janečková:** Deník Greta Kaiserové; **F. Forsyth:** Seznam smrti.

Mšenským koupalištěm se nesly zvuky houslí, mandolíny i valchy

VYDAŘENÁ PLOVÁRNA

Plovárnu, kterou navštěvuje několik stovek lidí nejen ze Mšena, ale i z dalších koutů republiky, každoročně zajišťuje pořadatelský tým v čele s muzikantem Jiřím Klementem. Sám hraje už šest let v bluegrassové formaci Fámy pod taktovkou hudebního mága Petra Kůse. Začátky Plovárny byly podle něho tak trochu pionýrské, ale během několika let se muzikanti sami začali o festival zajímat. „První ročník byl takový divoký. Měli jsme jen tři kapely a dvě nám to týden před akcí odřekly, naštěstí se nám ale na poslední chvíli podařilo nějaké muzikanty sehnat,“ vzpomíná na první ročník Jiří Klement. V prvních letech na koupališti vždy jedna z kapel, které byly na programu, zajišťovala večerní zábavu. To se ale časem změnilo.

„Několik let to děláme tak, že ti muzikanti, kteří na koupališti po svém vystoupení zůstanou, se pak střídají na pódiu v takové improvizované kapele. Báví je to, navíc je to asi taková naše značka, jinde se většinou jamuje normálně u stolu,“ připomíná jeden z organizátorů akce, kterou zajišťuje mšenská radnice. Tým, který má festival na starost, zve především své kamarády z branže, takže rok od roku dojde v programu jen k malým změnám. „Letos jsme z pěti kapel obměnili akorát jednu, loňskou skupinu Twisted Timber nahradily dámy z kapely Od plotny skok. Možná by to chtělo nějakou větší změnu, ale je nám líto nepozvat kamarády, kteří u nás tak rádi hrají,“ říká s úsměvem banjista z Fám. O kapely, které by hrály na Plovárně, při-

tom není nouze. „Muzikanty musíme naopak odmítat. Volají, jestli by si mohli na koupališti zahrát. Horší je, když domluvená kapela najednou nemůže přijet. Pak je problém někoho sehnat, protože termíny mají všichni už dlouho předem rezervované.“ Na oblíbeném festivalu se během deseti let vystřídal mnoho kapel, z nichž většina hrála bluegrass, country a nebo tramskou muziku, kterou letos zabrnkali hoši z Bílých skal. Folk ale zatím nezazněl. „Folkovou kapelu máme rozjednanou na příští rok, tak snad se to povede,“ slibuje Jiří Klement. Letos se v malebném areálu koupaliště představily hudební formace Petr Kůs a Fámy, legendární Bílé skály, mělnický Trativod, Womacklee a Od plotny skok. Na své si přišly i děti, pro které pořadatelé přichystali zábavné soutěže, hry i malování na obličej. A návštěvníkům se představily také malé břišní tanečnice z mšenské mateřské školy.

Jiří Říha

Mšenští cyklisté navštívili o prázdninách slovinský Vršič i italský Zoncolan

NA DALŠÍCH CYKLOTOULKÁCH

Po vydatných jarních trénincích jedeme otestovat svoji výkonnost opět do zahraničí. Tentokrát jsme vybrali Julské a Karnské Alpy. Julské Alpy leží ve Slovinsku a po 650 km v autě přijíždíme do vesničky Mojstrana. Ubytováváme se v kempu přímo pod nejvyšší horou Slovinska Triglavem (2 864 m), který je Mekkou Slovinců. Každý správný Slovinec by měl alespoň jednou za život stanout na jeho vrcholu. Silnice tam nevede, nic pro nás cyklisty.

První den po příjezdu stíháme vyjet k lázeňskému městečku Bled s ledovcovým jezerem napájeným podzemními teplými zřídly. Nad jezerem se vypíná nejstarší slovinský hrad z 11. století. Fotogeničnost místa umocňuje ostrov s poutním kostelem a mohutné štíty okolních hor.

Druhý den se budíme do deště a vyčkáváme na lepší počasí. V plánu máme okruh o délce 90 kilometrů, ale počasí nám kazí plány a pouští nás na silnici až pozdě odpoledne. Vyrážíme na nejvyšší slovinský průsmyk Vršič. Z Kranjske Gory kličkuje horská silnice přes 24 serpentin do výše 1611 m. Silnice byla vybudována za první světové války ruskými zajatci a pár kilometrů pod vrcholem stojí pravoslavný kostelík Ruská kapelica, který je památkou stavitelů cesty. Na vrcholu se počasí umoudřuje a my si užíváme fascinující výhledy.

Třetí den balíme a přemisťujeme se o 100 km na západ, do Karnských Alp. Ty se rozkládají na rakousko-italské hranici a díky okrajové poloze je zde turistický ruch daleko méně intenzivní. My jsme si tuto oblast vybrali především pro druhé nejobtížnější stoupání v závodech profesionálních cyklistů – slavný Monte Zoncolan.

Druhou polovinu našeho výjezdu trávíme v kempu ve středisku zimních sportů v Ravasclettu. Po příjezdu opět prší a tento den nás počasí na kolo nepustí. Připadáme si jako Radek Jaroš, který čeká, až ho poslední osmitisícovka K2 pustí na vrchol. Protože prší i druhý den, nakládáme kola na auta a jedeme se ohřát k moři. Parkujeme v městě San Daniele a na kole nám chybí k moři 70 km.

Vybrali jsme i pro české plážové turisty zná-

mé město Lignano. Na dovolenou bychom tam nejeli, placka bez kopců, na pláži tisíce lehátek a turistů. Ale pizzu tam dělají vynikající. Po 140 km jsme se ohřáli dostatečně, těšíme se zase do hor.

Třetí den se Zoncolan umoudřil a pouští nás nahoru. Zvolili jsme lehčí stranu výjezdu z města Sutrio. Letos se stal Zoncolan teprve popáté cílovým místem Gira d'Italia, ale už si vydobyl označení mýtická hora. Poslední 3 km stoupání jsou tak vražedná, že někteří z nás

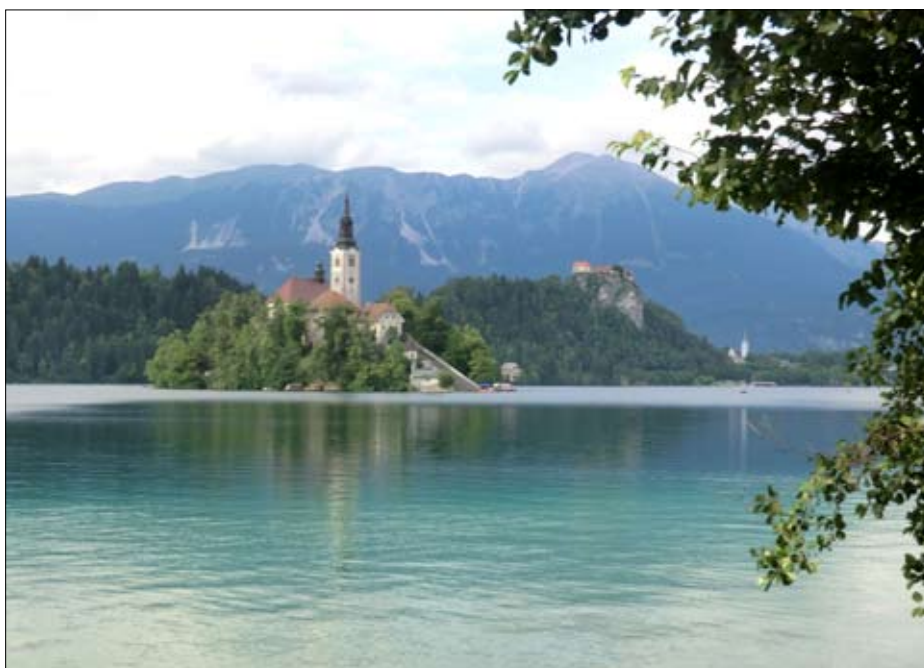
musí slézt z kola. Silnici nechal vystavět v roce 1940 Mussolini pro posílení italské hranice.

Sjezd do obtížnější části nás opravdu překvapuje a obdivujeme závodníky, kteří se po několikahodinové etapě vyškrobou nahoru. Je to přímo dábelské stoupání, však také z této strany vítá cyklisty nápis La porta dell'Inferno (Brána do pekla).

Poslední den jedeme částečně po trase etap letošního Gira. Nejprve stoupáme z městečka Ampezzo na Passo Pura s převýšením tisíc metrů, abychom pak spadli o 400 m níže k přehradnímu jezeru Lago di Sauris. Odtud znovu stoupáme do sedla Sella di Razzo, odkud si užijeme dvacetikilometrový sjezd pod Ravascletto.

Cestou vidíme ve všech vesnicích a městečkách zbytky výzdoby nedávného Gira, samozřejmě vše v růžovém provedení, neboť růžová je symbolem tohoto závodu. Poslední noc a hurá domů. Zase jsme si to na kole užili a spřádáme plány na příští rok.

Jaroslav Kůtek

Mšeno přivítalo účastníky již 20. ročníku stále více populárního Kokořínského triatlonu **SOUBOJ S VLASTNÍ VŮLÍ**

V sobotu 12. července uspořádala TJ Sokol Mšeno již tradiční, jubilejní 20. ročník Kokořínského triatlonu, které se letos zúčastnilo rekordních 48 závodníků (39 mužů, 6 žen a 3 junioři).

Start byl tradičně na Harasově, kde závodníci čekali první disciplína – 1,5 km plavání. Odtud triatlonisté vyrazili na cyklistickou trať, která vedla těžkým, bahnitým a velmi kopcovitým terénem. Osmikilometrová běžecká část začínala v Hospůdce na Romanově, kde byl i cíl celého triatlonu.

Organizaci i samotný závod ovlivnily deště předešlých dnů a konání Rally Bohemia, na jejímž území byly i triatlonové tratě. Kvůli dlouhému pátečnímu dešti nebylo možno včas zahájit značení tratí, které tak probíhalo do pozdních nočních hodin i v sobotu ráno těsně před závodem.

Podobné komplikace způsobila uzávěra ně-

kterých silnic kvůli Rally Bohemia. Označování tratí bylo zřejmě nejnáročnější v celé historii závodu. Velkou radost nám udělal rekordní počet závodníků a věříme, že účastníci triatlonu si závod užili. Doufáme, že v příštích letech bude popularita tohoto, ale i dalších závodů pořádaných naší jednotou růst. Fotky a výsledky na www.sokomseno.cz

Výsledky – muži: 1. Chmelík 3:12:20 h, 2. Veselý 3:13:00, 3. Krejča (všichni Luigi Cocotti) 3:17:40, 4. Krejtný (Cvikov) 3:18:20, 5. Vlček (KP team) 3:21:20, 6. Jíra 3:21:25, 7. Klust (Iron Time) 3:21:35, 8. Vyhlás (RC Balzám) 3:26:50, 9. Dostál (Sitně) 3:34:34, 10. Bernard (Neratovice) 3:36:38, 11. Bulan (Iron Time) 3:41:10, 12. Jungwirth (Josefská) 3:47:40, 13. Pokorný (Una Petaki) 3:51:15, 14. Prokeš (Tampons) 3:52:50, 15. Komeda 3:53:10, 16. Fidrnt (Rodina) 3:54:05, 17. Líman (Vitr

v trenkách) 3:54:07, 18. Poluha (Benátky) 3:55:00, 19. Matúšek (JJ team) 4:00:50, 20. Moštěk (Vitr v trenkách) 4:02:40, 21. Sedláček (Sitně) 4:03:20, 22. Filip (Gysako) 4:03:22, 23. Šmol (Doksy) 4:04:30, 24. Zachrdla (SKS) 4:15:50, 25. Novák (Nebužely) 4:24:40, 26. Hanslian (Sitně) 4:35:30, 27. Szmolka (Josefská) 4:41:06, 28. Dvořák (Tampons) 4:42:10, 29. Žerava 5:48:40, 30. Parrado (Mšeno) 6:52:22.

Veteráni: 1. Dlouhý (Roudnice) 3:55:50, 2. Řezník (HI team) 4:10:25, 3. Silaštík (KVM) 4:39:30, 4. Honzík (Ubyt. Vojtěch) 4:40:30, 5. Bryscejn 4:46:12, 6. Veselý (Hospůdka Romanov) 4:53:30.

Junioři: 1. Cmunt 2:30:20, 2.–3. Žerava a Valda 2:38:15.

Ženy: 1. Pavlů (HI team) 3:45:37, 2. Landová (Žižov) 3:55:28.

Zralé ženy: 1. Lacinová (GRID) 4:35:50, 2. Ditttrtová (Bosyně) 4:54:55, 3. Vrolová 4:58:30, 4. Šantorová (GRID) 5:43:45.

Volejbalový turnaj

Letošní XVII. ročník volejbalového turnaje smíšených družstev připadl na 21. června, přihlásilo se na něj 11 družstev. Týmy byly rozděleny do dvou skupin, ze kterých postoupily 2 nejlepší a zahrály si křížem o to, kdo bude ve finále. Tam se nakonec probíjela družstva Příšerek a Priapistů. Úspěšnější byly Příšerky. O třetí místo se podělily týmy Desné a Žižkova. Na další volejbalový turnaj ve Mšeně se můžeme těšit v září.